

ПРАВИЛО ВІДВІДУВАННЯ ХОРИХ.

Коли хто захорує, треба про це дати знати Священникові Парохові, а він поступить згідно з понизшим Правилom. Але, ніхто не боронить Священникові рятувати й потішати хорого щирою радою й молитвою, як уважатиме ліпше від цього Правила.

Священик, прийшовши до дому хорого, промовляє,

ВПОКІЙ дому цьому і всім проживаючим у ньому.

Як приступить до хорої людини, приклонить коліна й говорить,

НЕ згадуй, Господи, провин наших, ані провин праатьків наших: Пощади нас, Господи ласкавий, пощади людей твоїх, що їх викупив еси предорогою кровю твоєю, і не прогнівайся на нас ніколи.

ВІДПОВІДЬ. Пощади нас, Господи ласкавий.

Тоді говорить Священик,

Помолімся.

Господи, май милосердя над нами.

Христе, помилуй нас.

Господи, май милосердя над нами.

ОТЧЕ наш, що еси на небі, Нехай святиться Імя твоє, Нехай прийде царство твоє, Нехай діється воля твоя, на землі, як і на небі. Хліб наш насущний дай нам сьогодні; і даруй нам провини наші, Як і ми даруємо тим, що провиняються проти нас; І невпровадь нас у спокусу, А визволь нас від лукавого. *Амінь.*

СВЯЩЕНИК. Спаси слугу твого (ю), Господи.

ВІДПОВІДЬ. Що покладається на тебе.

СВЯЩЕНИК. Пришли йому (її) поміч із святого пробутку твого;

ВІДПОВІДЬ. І могутньо борони його (її) назавжди.

СВЯЩЕНИК. Нехай воріг не переможе його (її).

ВІДПОВІДЬ. І лихий хай не має користи з нього (неї).

СВЯЩЕНИК. Будь для нього (неї) могутньою стіною, Господи.

ВІДПОВІДЬ. Від лиця ворога його (її).

СВЯЩЕНИК. Вислухай молитви наші, Господи.

ВІДПОВІДЬ. І нехай голосіння наше дійде до тебе.

СВЯЩЕНИК.

ПОДИВИСЬ, Господи, з неба, поглянь і визволь цього (цю) слугу твого (ю). Придивись на нього (неї) милосердними очима твоїми, потіш його (її) і дай йому (її) повну надію на тебе, борони його (її) від ворожої небезпеки, й одержуй його (її) в безнастаннім упокою й певності; у Христі Ісусі Господі нашім. *Амінь.*

ВИСЛУХАЙ нас, Всемогутній і всемілостивий Боже і Спасе; простягни звичайну доброту твою понад цього (цю) слугу твого (ю), що карається в слабости. Освяти, благослови тебе, оце батьківське наказання твоє, щоб через відчування недуги цієї, набрав (ла) він (вона) більше віри, а через небезпеку, каяття: щоб, як вподобається тобі підвести його (її) з цієї недуги знова до доброго здоров'я, зміг (змогла) він (вона) провадити решту життя свого у страху твоїм, на славу твою: а як ні, то даруй йому (її) ласку так прийняти це показання, щоб, після цього переболеного життя, зміг (змогла) він (вона) зажити вічним життям з тобою; у Христі Ісусі Господі нашім. *Амінь.*

Тоді Священик навчає хорого по цій, або подібній формі,

УЛЮБЛЕНИЙ (НА), знай це, що Бог Всемогутній єсть Господом життя й смерти, та всього, що відноситься до нас, як молоді, сила, здоров'я, вік, слабість і хвороба. Тим то, якби не була це слабість, знай, будь певний (а), що вона від Бога. І нехай ця недуга буде для якої цілі; чи на те, щоб випробувати тебе, в твоїй терпеливості, чи як приклад для других, та щоб віра ваша в день Господень прославилась, звеличилась і вшанувалась на збільшення слави й безмежної радості; чи будь вона навідала тебе для того, щоб направити й напростувати ув тобі те, що любе перед лицем Отця нашого небесного; знай напевне, що як щиро каєшся з гріхів твоїх і терпеливо переносиш недугу твою, вповаючи на милосердя

Правило відвідування хорих

Боже, ради улюбленого Сина Його Ісуса Христа, і віддаєш йому скромні дякування за його батьківські наказання, вповні піддаючись його волі, це обернеться на користь тобі, й допоможе тобі йти прямим шляхом, що веде до вічного життя.

Як же людина дуже хора, тоді Священик може опустити оца навчання, що зачинається, від: ПРИЙМИ ЦЕ ЗА ДОБРУ МІРУ НАКАЗУ БОЖОГО до ВІЧНОГО ЖИТТЯ.

ПРИЙМИ це за добру міру наказу Божого: Бо (як стоїть записано в дванадцятій Голові Апостола до Жидів) кого Бог любить, того карає, й побиває кожного сина, котрого приймає. Бог поступає з нами, як із синами; чи єсть бо такий син, котрого не карає батько? Коли ж ви пробуваєте без карання, котрого спільниками стались усі, то ви неправого ложа діти, а не сини. Ще ж мали ми батьків, тіла нашого карателів, та й показали їх: то чи не маємоми геть більше коритись Отцю духів, і жити? Ті бо немало днів, як самі знали, карали нас; а цей на користь нам, щоб ми були спільниками святости його. Ці слова, любий брате (люба сестро), записані в святім Писанню нам на радість і на науку; щоб ми терпеливо і з подякою переносили наказ Отця нашого небесного, коли тільки, і хоч як болючим наказом вподобалось йому з превеликої доброти своєї навістити нас. І не може бути більшої радості для Християнина, як ставитися подібним до Христа через терпеливі страждання в нещастях, в бідах і в слабо-

Правило відвідування хорих

стях. Бо сам він не ввійшов у славу перше, аж біля постраждав; він не ввійшов у славу, доки розп'ятий на був. Тим справді шлях наш до вічної радості веде через страждання тут з Христом; а двері наші до вічного життя, це охоче вмерти з Христом; щоб нам знов воскреснути і пробувати з ним у вічному життю.

Тепер же, розваживши недугу твою, яко користну для тебе, щиро напоминаю тебе Іменем Божим, пам'ятай на Віроісповідання, котре зложив (ла) ти перед Богом при Хрещенню. А що після цього треба здати обрахунок перед справедливим Судією, що кожного судитиме, не дивлячись на личність, домагаюсь від тебе, щоб ти розглянув (ла) себе у твою відпошенню до Бога й до людей; так, щоб осудивши себе й докоривши собі за власні свої провини, зміг (змогла) ти знайти помилування в руці Отця нашого небесного ради Христа, й не бути осудженим (ою) на страшнім суді. Для цього пригадую тобі правила віри нашої, щоб знав (ла) чи віруєш ти, як повинен Християнин, або ні.

Тут Священик пригадує правила віри, так промовляючи,

ЧИ віруєш ти в Бога Отця Всемогутнього, Творця неба й землі? І в Ісуса Христа однорідного Сина Його Господа нашого? І що він почався від Святого Духа, народився від Діви Марії; що він страждав за Понтія Пилата, був розп'ятий, умер, і був похований; що він зійшов до пекла, і також знов воскрес третього дня; що вознісся на небо, і сидить праворуч у Бога Отця Всемогут-

Правило відвідування хорих

нього; і звіди прийдє знов прикінці світа, судити живих і мертвих?

Чи віруєш ти в Святого Духа; Святу Соборну Церкву; Обеднання Святих; Відпущення гріхів; Воскресення тіла; і вічне життя по смерті?

Хора людина має відповісти,

В усе це кріпко вірую.

Тоді Священик має вивідатись, чи хора людина справді кається щиро за гріхи свої, і чи пробує в любови до всіх людей; напамінаючи її, щоб від глибини серця простила всім людям, що провинились проти неї: а як вона провинилась перед ким другим, щоб просила від них вибачення; а як кому заповідяла кривду, або шкоду, щоб направила це скільки може. Як же не зробила ще завітання, нехай зараз зробить, і скаже, що кому завинила, і її хто задовжив; задля втихомирненя совісти її і для добра спадкоємців її. Але людей треба напамінати, щоб мали готові завітання з часів, коли здорові бувають. Це можна зробити, заки ще Священик зачне молитву, як на це дозволяють обставини.

Священик хай не забуває пригадувати хорим людям, щоб у своїм завітанню не забули за бідних і щирими були для них.

Тут можна пригадати хорій людині, щоб висповідалась з гріхів своїх, як чує, що совість доскулює її через якусь тяжку провину. Після сповіди Свя-

Правило відвідування хорих

щеник звільняє її (як цього вона собі щиро бажає) — цими словами,

ГОСПОДЬ наш Ісус Христос, що лишив власть Церкві своїй увільняти всіх грішників, що щиро каються з гріхів своїх і вірують в нього, дарує тобі усі провини твої: І владою його даною мені, увільняю тебе від усіх гріхів твоїх, во Імя Отця, і Сина, і Святого Духа. *Амінь.*

Тоді Священик говорить ось цей Молєвень.

Помолімся.

ВСЕМИЛОСТИВИЙ Боже, що з пребагатої милости твоєї даруєш гріхи тим, що щиро каються, і не згадуєш про них більше ніколи: Зглянься ласкавим оком твоїм на цього слугу твого (на цю слугу твою), що з цілого серця прагне прощення й відпущення. Обнови в ньому (в ній), Отче всемилостивий, усе, що дниділо в ньому (в неї) від диявольського обману й злости, або від лихої його (її) тілесної волі й немочі; збережи цю хору людину, не дай їй відпасти від цілости Церкви твоєї; зглянься на сокрушення її, прийми словози її, утиши боли її, з ласки твоєї, чим скорше. А що вона зложила на тебе ціле уповання своє, не згадай давніх гріхів її, а зміцни її Духом благословення; як же угодно тобі забрати її звідсіля, прийми її під свою милість; задля заслуг прелюбного Сина твого Ісуса Христа Господа нашого. *Амінь.*

Тоді Священик говорить цю Псальму,

Правило відвідування хорих
НА ТЕБЕ, ГОСПОДИ, ПОКЛАДАЮСЬ.

Псалма 71.

НА тебе, Господи, покладаюсь; нехай не заведусь ніколи: а визволь і спаси мене по справедливості твоїй; прихили до мене ухо твоє, і спаси мене. Будь твердиною мені, де б можна мені усе пробувати: ти обіцяв спасти мене; ти бо еси дім оборони моєї і твердиня моя. Боже мій, визволь мене з руки безбожника; з рук неправедника і гнобителя. Ти бо еси моя надія, Господи Боже: ти еси надія моя від молодости моєї. Тобою держався я від народження мого: ти вибрав мене із нутра матірнього; хвалитиму в піснях усе тебе. Богатом людям дивоглядом я здавався: але ти еси певне уповання моє. Нехай же уста мої сповняться хвалою твоєю: щоб співав я про славу і честь твою цілий день. Не відкинь мене у старости моїй: не лиши мене, коли опустить мене сила моя. Бо вороги мої змовляються на мене, і ті, що чатують на душу мою, нараджуються з собою, говорячи, Бог опустив його, гонить за ним і зловить його; нема бо кому спасти його. Не йди далеко від мене, Боже; Боже мій, поспіши на поміч мені.

Нехай засоромляться і погинуть ті, що напасілись на душу мою: нехай покрие сором і безчестя тих, що стараються лукавство заподіяти мені. Я ж у терпеливості пробуватиму завжди: й хвалитиму тебе більше й більше. Уста мої щодня звіщатимуть справедливість твою і спасення: бо я не знаю їм кінця. Виступати му в силі Господа Бога: і згадувати буду тільки твою

Правило відвідування хорих

справедливість. Боже, ти навчав мене змалку аж до тепер: тим то розказуватиму про чудеса твої. Не покинь мене, Боже, у старости моїй, як посівіє голова моя: аж доки не покажу силу твою родові цьому, і міць твою усім тим, що іще мають прийти. Твоя справедливість, Боже, дуже висока, й величні діла, котрі учинив еси: Боже, хто рівня тобі?

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові;
Як було споконвіку, і тепер, і завжди буде: на віки вічні. *Амінь.*

Або оцю.

З ГЛИБИНІ КЛИЧУ.

Псалма 130.

З глибині кличу до тебе, Господи; Господи, почуй голос мій.

Нехай уші твої прихиляться до голосу благання мого.

Коли ти, Господи, схочеш надто пам'ятати несправедливості: Господи, хто встоїть?

Та в тебе милосердя: тим то й благовіти треба перед тобою.

Надіюсь на Господа; душа моя дожидає його: на слово його покладаюсь.

Душа моя утікає до Господа: перед ранньою сторожею, говорю, перед ранньою сторожею.

Покладайся, Ізраїлю, на Господа, бо в Господа милість: і багатство відкуплення в його. І він викупить Ізраїля: від усіх гріхів його.

Правило відвідування хорих

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові;
Як було споконвіку, і тепер, і завжди
буде: на віки вічні. *Амінь.*

Додаючи оце.

СПАСЕ світа, що Хрестом твоїм і пре-
цінною Кровою твоєю спас еси нас: Спаси
й освободи нас, благаємо тебе смиренно,
Господи.

Тоді Священик говорить,

ГОСПОДЬ Вседержитель, всесильна твер-
дня наша для всіх тих, що уповають на
нього, перед котрим, усе, що на небі, на
землі й під землею кланяється й піддається,
нехай буде обороною твоєю тепер і на-
завжди; і нехай дасть тобі пізнати й від-
чути, що немає іншого Імени під небом да-
ного людям, в котрому й через котре можеш
набути здоровля і спасення, тільки Імя
Господа Ісуса Христа. *Амінь.*

Після цього ж говорить,

ПОРУЧАЄМО тебе превеликому мило-
сердю Божому й опіці його, Нехай благо-
словить тебе Господь, нехай піклується то-
бою. Нехай Господь лицем своїм осяє тебе
й буде милостив до тебе. Господь згляне-
ся на тебе й дасть тобі впокій, тепер і на
віки вічні. *Амінь.*

*Треба, щоб як виздоровіє хора людина,
не занебала віддати Богові хвалу й
прилюдну подяку в Церкві.*

Правило відвідування хорих

**ІЩЕ Й ЦІ МОЛИТВИ МОЖНА
ВІДПРАВИТИ ПІДЧАС ПОВИШОЇ
ВІДПРАВИ, ЯК УГОДНО
СВЯЩЕНИКОВІ.**

Молитва за хоре Дитя.

ГОСПОДИ Ісусе Христе, що любиш ді-
точок, і сам дитиною прожив еси на землі:
Змилуйся над цим дитятком; дай йому
знати й відчути, що ти близько коло нього;
поможи йому бути супокійним і лагідним,
терпеливим і слухняним, і дай йому любити
тебе більше за-що-раз; приверни йому здо-
ровля й силу, як така воля твоя, щоб воно
жило для тебе, на хвалу Імени твого свя-
тому; ти бо жиєш і царствуєш з отцем і
Святим Духом, один Бог, на віки вічні.
Амінь.

Молитва за хору людину.

ВСЕМОГУТНІЙ Боже, Отче милосерд-
ний, що тільки від тебе залежить доля
життя і смерті: Широ молимо тебе, зглянь-
ся із неба милостивим оком твоїм на *цього*
слугу твого, що лежить тепер у слабости.
Даруй йому шире каяття за минулі гріхи
його і зміцни *його* в вірі в Сина твого Ісуса
Христа. Угости *його* спасенням твоїм;
визволь *його*, коли угодно тобі, від тілесних
страждань, і спаси душу *його* по милости
твоїй: щоб, як уподобається тобі, продов-
жити дні *його* тут на землі, *зміг він* жити в
тобі й статися знаряддям тобі на славу,
вірно послугуючи тобі й роблячи добро у
роді своїм; або прийми *його* у ті домівки не-
бесні, де духи заснулих у Господі Ісусі

радуються вічним упокоєм і щастям. Даруй це, Господи, ради милости твоєї, у тому ж Сині Твоєму Господі нашим Ісусі Христі; що жие й царствує з тобою і Святим Духом, один Бог, на віки вічні. *Амінь.*

Молитва за хору людину, коли слаба надія на виздоровлення.

ОТЧЕ милосердний, Боже розраднику, одинока помоче наша в часі потреби: До тебе линемо за прорятунком для *цього* слуги *твого*, що ось лежить отут під твоєю рукою у великій тілесній немочі. Зглянься милостиво на *нього*, Господи; і чим більше зверхня людина нидіє, тим більше, молимо тебе, зміцни *його* твоєю безнастанною благодаттю і Святим Духом у внутрішній людині *його*. Даруй *йому* непохитне каяття за усі провини з минулого *його* життя, й укріпи віру в Сина твого Ісуса; щоб гріхи *його* змила милість твоя, а прощення *його* запечатане було на небі, заки *він* відійде звідсіля, і не бачитимемо *його*. Знаємо, Господи, що немає в тебе слова неможливо; і що, коли воля твоя, можеш *його* ще й тепер підняти й дарувати *йому* довше життя між нами; Але, як що бачимо по *ньому*, що приближується час *його* розстання, приготуй *його*, благаємо тебе, в годині смерти так, щоб, коли відійде звідсіля в упокою твоїм, і в ласці твоїй, душа *його* змогла увійти до царства твого небесного; ради заслуг і посередництва Ісуса Христа, єдиного Сина твого, Господа і Спаса нашого. *Амінь.*

*Поручається оцю молитву над уми-
раючим.*

ВСЕМОГУТНІЙ Боже, в котрому про-
живають духи праведників, що їх оправдав
еси, перше заки вийшли із земних тюрем
своїх: В покорі поручаємо в руки твої
душу *цього* слуги *твого*, любого *брата* на-
шого, яко в руки вірного Творця, й всеми-
лостивого Спаса; смиренно благаючи тебе,
щоб це угодно було перед лицем твоїм.
Обмий її, молимо тебе, в крові непорочного
Агнца, що заколений за гріхи цілого світа;
викупай її зі всіляких плям, що набралась
вона серед *цього* нужденного й нечистого
світа, через похоті тіла, або Сатанинську
злобу, щоб стала вона чистою і без скази
перед тобою. І нас, що лишаємося іще тут,
навчи оцим і другими позорищами смерт-
ности, як хитким і непевним є наше стано-
вище; Та щоб ми вміли числитися з днями
життя нашого не легковажно, а цілим сер-
цем нашим відживлялися небесною мудрі-
стю, заки жиемо тут, котра б допровадила
нас вкінці до вічного життя; через заслуги
Ісуса Христа єдиного Сина твого Господа
ношого. *Амінь.*

*Молитва за людей зажурених або му-
чених совістю,*

ГОСПОДИ добрий, Отче милосердний,
Боже розраднику: Благаємо тебе, зглянься
жалісно й відчай нещастя *цього* страждую-
чого слуги *твого*. Ти гірко обвиняєш
його і не даєш *йому* позбутися давніх лихих
учинків *його*; важко спочив гнів твій на
ньому, і душа *його* понад щерь наповнена
горем: Але ж, Боже милосердний, що на-
писав еси Слово твоє святе нам на науку,

Правило відвідування хорих

щоб ми через терпеливість і розраду в Святому Писанню, могли надію мати; дай *йому* правдиве розуміння *самого* себе, й обітниці та погрози твої; щоб *він* не тратив довіря до тебе, й не покладався на ніщо друге. Даруй *йому* сили проти всяких спокус, і вилічи *його* від усяких помислів лихих. Не злочи обтовченої тростини, й не погаси тліючого льону. Не відверни від *нього* ласок пожаління по негодованню твою; а дай *йому* відчутти радість і вдоволення, щоб зрадувались кости, що поломав еси. Визволь *його* від ворожого страху, й оссяй *його* заревом лица твого, і даруй *йому* упокій; ради заслуг і посередництва Ісуса Христа Господа нашого. *Амінь.*

Молитва за виздоровлення хворого.

ВСЕМОГУТНІЙ і невмирущий Боже, давче життя і здоровля: Благаємо тебе, вислухай молитви наші за слугу *цього*, для котрого просимо милости від тебе, щоб благословення твоє спочило на *ньому* й на тих, що послугують *йому* лікарствами, щоб виздоровів *він* на духу й на тілі, як така твоя воля, і віддав подяку тобі у Церкві святій; у Христі Ісусі Господі нашим. *Амінь.*

Молитва за благословення ліків.

ГОСПО ДИ Ісусе Христе, великий Лікарю: Зглянься милостиво на *цього* слугу *твого*; даруй премудрість і розвагу тим, що служать *йому* в слабости *його*; благослови усі ліки й способи лічення на здоровля *йому*; простягни руку твою, і, як така твоя воля, приведи *його* до здоровля і сили, щоб *він*

Правило відвідування хорих

жив і прославляв тебе за доброту твою і благодать; на славу Імені твому святому. *Амінь.*

Молитва за здачу на Божу волю.

БОЖЕ Отче наш небесний, в котрому жиємо, поведимся й пробуємо: Даруй *цьому* служі твою, щоб *він* поклався тільки на твою волю святу; щоб *він*, чи жити ме, чи ні, твоїм був; ради того, що полюбив нас і себе віддав за нас, Ісуса Христа Господа нашого. *Амінь.*

Подяка за початки виздоровлення.

ВСЕМОГУТНІЙ Боже, що приводиш до гробу і знов піднімаєш: Віддаємо тобі щирі дякування за превелике милосердя твоє, проявлене на *цьому братові* нашому. Нехай благословенне буде Імя твоє, що згадав еси *його* в слабости *його*, й дав *йому* в добрий час подужати. Нехай милосердя твоє не покидає *його*, й даруй *йому* скільки твоєї благодати, щоб *він* вповні прийшов до здоровля на тілі, очерствів на умі, та зрадів надусі, й віддав тобі дякування у Святині твоїй, і дожив віку свого у вірі й благовінню; у Христі Ісусі Господі нашим. *Амінь.*

За жінку після пологів.

ВСЕМОГУТНІЙ і всемилостивий Отче, віддаємо тобі скромні й щирі дякування наші, що зберіг еси слугу твою у болях її і в радував її приведенням на світ дитини; молимо тебе, не уйми від неї доброти твоєї й надалі; обнови здоровля й силу її; і поможи її виховати це дитятко для тебе, та щоб обоє

Правило відвідування хорих

вони прийшли до вічного життя; у Христі Ісусі Господі нашім. Амінь.

Завважте, що молитву в цій Відправі може відмовляти хора людина сама за себе.

Рівнож оці молитви можна відправляти за хорих: Молебень підчас Причастії хорих, та Молебні, призначені на першу, другу й четверту неділю перед Призодом; на тветю, четверту й шесту неділю Великого Посту; на Цвітну Неділю; на четверту неділю по Великодні; на Вознесення; на неділю по Вознесенню; на неділю Трійці; на четверту, шесту, сему, дванацяту, п'ятнадцяту, вісімнадцяту й двацять-першу неділю після Трійці, Преображення, Св. Михаїла і всіх Ангелів, Св. Євангелиста Луки й усіх Святих.

Дальші Уступи зі Святого Писання надаються до читання Біля постелі хорої людини:

1. Уповання на Бога: Псальма 27, 46, 91, 121; Припов. 3, 11—26; Ісаїя 26, 1—9; 40, 1—11; 40, 25 до кінця; Плач Єрем. 3, 22—41; Св. Маттея 6, 24 до кінця.
2. За здійснену Молитву: Псальми 30, 34.
3. Молитва за небесну поміч: Псальми 43, 86, 143; Св. Якова 5, 10 до кінця.
4. Каяття: Псальми 51, 130.
5. Хвала й Подяка: Псальми 103, 146; Ісаїя 12.

Правило відвідування хорих

6. Бог досвідчує людину поразенням: Йов 33, 14—30; До Жидів 12, 1—11.
7. Христос за приклад нам у стражданях: Ісаїя 53; Св. Маттея 26, 36—46; Св. Луки 23, 27—49.
8. Божий клчч до каяття й віри: Ісаїя 55.
9. Блаженства: Св. Матт. 5, 1—12.
10. Чування: Св. Луки 12, 32—40.
11. Христос Пастир добрий: Псальма 23; Св. Йоана 10, 1—18.
12. Надія на Воскресення: Св. Йоана 20, 1—18; 20, 19 до кінця; 2. Коринт. 4, 13; 5, 1—9.
13. Відкуплення: Римл. 5, 1—11; 8, 18 до кінця; 1. Св. Йоана 10, 1—9.
14. Християнська любов: 1. Коринт. 13.
15. Зростання в благодати: Єфес. 3, 13 до кінця; 6, 10—20; Филип. 3, 7—14.
16. Терпеливість у стражданнях: Св. Якова 5, 10 до кінця.
17. Божя любов до людей: 1. Св. Йоана 3, 1—7; 4, 9 до кінця.
18. Життя будучого віку: Св. Йоана 14, 1—6; Одкр. 7, 9 до кінця; 21, 22; 21, 1—7; 22, 1—5.

*